

Τη μετατόπιση του Μουσείου Ολοκαυτώματος Ελλάδας, από το αρχικό σημείο κατασκευής σε ένα κεντρικότερο εντός του ίδιου οικοδομικού τετραγώνου που είχε επιλεγεί για την ανέγερσή του, αποφάσισε κατά πλειοψηφία τα ξημερώματα το δημοτικό συμβούλιο του δήμου Θεσσαλονίκης στη διάρκεια συνεδρίασης που πραγματοποιήθηκε μέσω τηλεδιάσκεψης.

Η απόφαση για μετατόπιση σε δημοτικό οικόπεδο ελήφθη ώστε να μη χαθεί περαιτέρω χρόνος αναφορικά με την εξέλιξη του έργου, καθώς το Μουσείο είχε σχεδιαστεί να ανεγερθεί το 2013 στην περιοχή του παλιού σιδηροδρομικού σταθμού, σε ακίνητο της ΓΑΙΑΟΣΕ ΑΕ, το οποίο εκμισθώθηκε για τον σκοπό αυτό στην Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης.

Στην πορεία υλοποίησης του εγχειρήματος παρουσιάστηκαν προβλήματα με τη χωροθέτησή του, με την προσβασιμότητα στις εγκαταστάσεις του, αλλά και με την εξασφάλιση έκτασης για τη δημιουργία χώρου στάθμευσης, που αποτελεί προϋπόθεση για την αδειοδότηση και λειτουργία του Μουσείου.

«Ξέρετε, πολύ θα ήθελα να υπήρχαν μπουλντόζες, ανάδοχοι, σχέδια για το συγκεκριμένο έργο. Δυστυχώς βρισκόμαστε στο Α, αν όχι στο Β ή το Γ όταν πρέπει να φτάσουμε έως το Ω. Προέκυψε ότι το Μουσείο πρέπει να μετακινηθεί. Ο δήμος Θεσσαλονίκης έχει όμορη έκταση περίπου 10 στρεμμάτων. Αυτή είναι η λύση που θα βάλει το έργο στις ράγες της κατασκευής και όχι στις ράγες της καταστροφής», είπε ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνος Ζέρβας. Πρόσθεσε, δε, πως θα πρέπει να διορθωθούν τα λάθη και οι αστοχίες του παρελθόντος για να προχωρήσει η κατασκευή του έργου. «Χάθηκαν επτά χρόνια. Θέλω να πιστεύω ότι θα κινηθούμε γρήγορα για να τρέξει το μεγάλο αυτό έργο και να το δούμε σύντομα να ολοκληρώνεται. Να μη μιλάμε για άλλα χρόνια χαμένα. Σήμερα ουσιαστικά λύνουμε το ιδιοκτησιακό με την παραχώρηση της έκτασης», υπογράμμισε.

Το Δημοτικό Συμβούλιο για το Μουσείο Ολοκαυτώματος

Το μνημόνιο συνεργασίας για τη χωροθέτηση Μουσείου Ολοκαυτώματος Ελλάδος σε ακίνητο της ΓΑΙΑΟΣΕ Α.Ε. εντός του δήμου Θεσσαλονίκης και η παροχή εξουσιοδότησης προς τον δήμαρχο για την υπογραφή του μνημονίου εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία μετά από ονομαστική ψηφοφορία που ζήτησε ο επικεφαλής της δημοτικής παράταξης «Θεσσαλονίκη Πόλη Ελληνική», Γιάννης Κουριαννίδης, ο οποίος και το καταψήφισε. Να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί το Μουσείο για την ιστορική αποκατάσταση της πόλης ώστε να αποτελέσει παράδειγμα για τους νέους έκανε λόγο ο Βασίλης Γάκης εκ μέρους της παράταξης «Θεσσαλονίκη Υπεύθυνα». «Δεν μπορούμε να είμαστε αρνητικοί όταν απεικονίζεται ένα τεράστιο αρνητικό γεγονός για την ανθρωπότητα», είπε ο Γιώργος Ορφανός.

Από την παράταξη της Κατερίνας Νοτοπούλου η δημοτική σύμβουλος Έλλη Χρυσίδου στάθηκε στις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια από τη διοίκηση του Γιάννη Μπουτάρη για την ανέγερση του Μουσείου, ενώ ο Ανδρέας Κουράκης από τον συνδυασμό του Σπύρου Βούγια εξέφρασε την αγωνία του για την κατασκευή του έργου λέγοντας πως η πορεία του δήμου Θεσσαλονίκης έως σήμερα είναι γεμάτη από «αστοχίες και προχειρότητα». Υπέρ του θέματος τάχθηκαν επίσης ο Αντώνης Γαζάκης και ο Μιχάλης Τρεμόπουλος από τις παρατάξεις «Πόλη Ανάποδα - Δύναμη Ανατροπής» και «Οικολογία Αλληλεγγύη», ενώ λευκό ψήφισε ο επικεφαλής της παράταξης «Λαϊκή Συσπείρωση», Σωτήρης Ζαριανόπουλος, εκφράζοντας επιφυλάξεις αναφορικά με τον τρόπο ίδρυσης του Μουσείου. Υπογράμμισε ωστόσο πως «η μνήμη πρέπει να κρατηθεί ζωντανή». Λευκό ψήφισε και ο Γιώργος Ρακκάς από το «Μένουμε Θεσσαλονίκη», καταγγέλλοντας το γεγονός ότι η έδρα του Μουσείου ως νομικού προσώπου μεταφέρθηκε στις Βρυξέλλες.

Η ιστορία της ανέγερσης του Μουσείου Ολοκαυτώματος

Η ιστορία του Μουσείου Ολοκαυτώματος ξεκίνησε με τον δήμαρχο Γιάννη Μπουτάρη να υιοθετεί την πρόταση της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης και να την ανακοινώνει το 2014 στους δημοτικούς συμβούλους, λέγοντας χαρακτηριστικά πως ο συγκεκριμένος χώρος, σε συνδυασμό με ένα εκπαιδευτικό κέντρο για το ναζισμό, «θα είναι ένα σύμβολο στην πόλη κατά του Ολοκληρωτισμού».

Από το 2014 ο κεντρικός δήμος και η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης δούλεψαν από κοινού, αξιοποιώντας επαφές σε όλο τον κόσμο. Από τις πιο σημαντικές επισκέψεις ήταν αυτές τον Δεκέμβριο του 2016 σε Παρίσι και Βερολίνο. Στη γαλλική πρωτεύουσα, ο κ. Μπουτάρης και ο πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας, Δαβίδ Σαλιτιέλ, συναντήθηκαν με τον πρόεδρο του Memorial de la Shoah, ώστε να συζητήσουν τη συμμετοχή του Μνημείου του Ολοκαυτώματος του Παρισιού στο εγχείρημα της δημιουργίας Μουσείου και Εκπαιδευτικού Κέντρου στη Θεσσαλονίκη.

Το ίδιο χρονικό διάστημα, στο Βερολίνο έδωσαν το «παρών» στη συνεδρίαση της Επιτροπής Προϋπολογισμού του κοινοβουλίου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκεί όπου κατάφεραν να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση ύψους 10 εκατ. ευρώ.

Η χρηματοδότηση του Μουσείου Ολοκαυτώματος

Το Μουσείο και Εκπαιδευτικό Κέντρο για το Ολοκαύτωμα αναμένεται να ανεγερθεί στη δυτική πλευρά της Θεσσαλονίκης, σημείο από το οποίο ξεκίνησε το τελευταίο ταξίδι για χιλιάδες θύματα της ναζιστικής θηριωδίας.

Υπολογίζεται πως για την κατασκευή του απαιτούνται περίπου 22 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων τα 10 εκατ. ευρώ θα δοθούν από το γερμανικό κράτος. Τα υπόλοιπα 10 εκατ. ευρώ για τη δημιουργία του μουσείου αναμένεται να δοθούν από το ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος», αλλά και από άλλα κεφάλαια (εβραϊκές κοινότητες και

προσωπικότητες). Η μελέτη για το Μουσείο Ολοκαυτώματος είναι δωρεά από αρχιτεκτονικά γραφεία του εξωτερικού και σύμφωνα με αυτήν θα κατασκευαστεί ένα εξάωρο κυκλικό κτίριο από μέταλλο και γυαλί, το ύψος του οποίου θα φτάνει τα 32 μέτρα.

Οι Εβραίοι της Θεσσαλονίκης

Οι Έλληνες Εβραίοι πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ανέρχονταν σε πάνω από 77.000 άτομα και συγκροτούσαν 25 συμπαγείς θρησκευτικές κοινότητες σε όλη την Ελλάδα, από τις οποίες μεγαλύτερη ήταν αυτή της Θεσσαλονίκης με 56.000 άτομα. Στις 15 Μαρτίου του 1943, το πρώτο τρένο θανάτου, με προορισμό το στρατόπεδο - κολαστήριο του Άουσβιτς, αναχωρούσε από τον σιδηροδρομικό σταθμό, μεταφέροντας σ' ένα ταξίδι (χωρίς επιστροφή για τους περισσότερους) περίπου 2.800 Εβραίους της πόλης.

Μέχρι τον Αύγουστο του 1943 ακολούθησαν άλλες 19 σιδηροδρομικές αποστολές με τους Εβραίους να οδηγούνται σε ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου έγινε η εξόντωσή τους. Από τους περίπου 50.000 Θεσσαλονικείς Εβραίους κατάφεραν να σωθούν και επέστρεψαν μετά τον πόλεμο μόλις 2.000, χίλιοι από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και χίλιοι από τα βουνά.

ΠΗΓΗ: iefimerida.gr, 25.8.2020